

Része-e az egészségügyi szolgáltatás az utazási csomagnak?

Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (Öpt.) 2. § (2) bekezdés e) pontja szerint egészségpénztári szolgáltató az, aki (amely) az egészségpénztárral kötött szerződés alapján a pénztártagok számára egészségpénztári szolgáltatást ténylegesen nyújt. E szerint az egészségpénztár csak közvetlenül a gyógyüdülőkkel, gyógyszállóval, wellness hotellel, szállodával vagy üdülőkörhöz kötött szerződés, és az általuk kiállított számla alapján finanszírozhatja tagjai gyógy-, rekreációs és egészségügyi üdülését. A pénztár az utazási irodával azonban megkötöheti az Öpt. 51. §-a szerinti szolgáltatás-szervezési szerződést, amelynek alapján az utazási iroda azt vállalja, hogy közvetíti azoknak a szállóknak az ajánlatait, amelyekkel az egészségpénztár szerződést köthet.

A 214/1996 (XII. 23.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése az alábbiakat mondja ki: az utazási szerződés alapján az utazási vállalkozó [az utazásszervező és -közvetítő tevékenység szabályozásáról szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés] köteles a szerződésben meghatározott utazásból, az út egyes állomásain való tartózkodásból, szállás és az ezzel összefüggő szolgáltatásokból (így különösen: közlekedés, étkezés, idegenvezetés, szórakozás, kulturális program) álló szolgáltatást (a továbbiakban: utazás) teljesíteni, az utas pedig köteles a részvételi díjat megfizetni. E szerint az utazási szerződésben vállalt szolgáltatások teljesítéséért valóban az utazásszervező felel.

A 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdés g) pontja azonban tartalmazza azt is, hogy többek közt nem minősül utazásszervezésnek az önállóan (nem utazási csomagban) értékesített gyógy- és egyéb szolgáltatás sem. Utazási csomag az a szolgáltatás, amely a személyszállítás, szállás és egyéb turisztikai szolgáltatások közül legalább kettőnek az előre meghatározott együttese, feltéve, hogy a kínált ár valamennyi szolgáltatás teljes ellenértékét együttesen tartalmazza. E szerint nem minősül az utazási szerződés részének a külön feltüntetett árért igénybe vehető gyógyszolgáltatás.

Az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak által finanszírozható szolgáltatásokról szóló 263/2003 (XII. 24.) Korm. rendelet meghatározza a rekreációs a gyógy- és egészségügyi üdülés fogalmát. Rekreációs üdülés a wellness hotelben igénybe vett, szállodai szolgáltatással egybekötött egészségügyi szolgáltatást tartalmazó üdülés. Gyógyüdülés a gyógyüdülőben, vagy gyógyszállóban igénybe vett, egészségügyi szolgáltatást is tartalmazó üdülés. Egészségügyi üdülés a szállodában vagy üdülőkörhöz igénybe vett üdülés, melynek során a szálloda, illetve az üdülőkör saját gyógyászati részlegén, illetve más gyógyintézet szolgáltatásainak bevonásával egészségügyi szolgáltatást nyújt. A rekreációs üdülés célja tehát az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele az ilyen szolgáltatást nyújtó szállodában (gyógyüdülőben stb.).

Az egészségpénztári szolgáltatókkal kötendő szerződésnek egyebek közt tartalmazni kell a nyújtott egészségügyi szolgáltatások megnevezését, besorolását. Az egészségpénztári szolgáltató által a pénztár nevére kiállított bizonylatnak ugyancsak fel kell tüntetnie egyebek közt az igénybe vett egészségügyi szolgáltatást és annak árát. Ebből következően az egészségpénztárak a tagok részére csak azon szálloda- (gyógyüdülő- stb.) számlák ellenértékét téríthetik meg, amelyek tartalmazzák a tag által ténylegesen igénybe vett egészségügyi szolgáltatás megnevezését, besorolását és árát is.

Összefoglalva: az egészségügyi szolgáltatás nem része az utazási csomagnak, azt nem az utazást szervező utazási iroda, hanem a gyógyüdülő, gyógyszálló, wellness hotel, szálloda

vagy üdülőház nyújtja, ezért az egészségpénztárnak ezekkel kell megkötnie az egészségpénztári szolgáltatás nyújtásáról szóló szerződést.